

тѣсенъ кружокъ въ *горния етажъ* на нашата книжнина, който кружокъ, незнамъ защо, прѣзира **мѣченицитѣ на българската свобода** — но, казахме ги, защото въ тѣхъ се намиратъ два въпроса, на които трѣбва по-напрѣдъ да отговориме, че тогава да пристѣпиме къмъ самото разглеждане „*Опитъ за биография*“.

Тѣзи два въпроса сж:

- 1) Кой е Ботевъ? и
- 2) Заслужва ли той памятьта народна?

II.

1. „**Че кой е Ботевъ?**“ — питаше благовъспитания господинъ.
— Отговаряме:

а) *Българина* — поетъ, който фактически доказа на българския народъ, че българския езикъ е прѣкрасенъ инструментъ въ рѣцетѣ на истинския поетъ — а въ рѣцетѣ на „божемъ поетитѣ“ е пукната гайдунца. — Доказа, че българския езикъ е добръ нагласена цигулка, отъ небето спусната, и че на тая *небесна цигулка* могатъ да свиратъ само *небеснитѣ избраници*, какъвто бѣше самъ той. — Съ нѣколкото си стихотворения той фактически доказа, че българския езикъ за истинскитѣ български поети е неизчерпаемъ источникъ на енергия, живостъ, музикалностъ, живопись и пластичностъ.

б) *Пѣвеца*, който въспѣ политическия идеалъ на *бившия турски робъ*, а днесъ свободенъ народъ — въспѣ идеалитѣ на тогавашнитѣ, сегашнитѣ и бѣдъщитѣ социалъ-демократи (стих.: „Молитва“ и „Борба“).

в) *Поета* — *патриотъ*, който опръска съ поетическата си и патриотическа кръвъ голитѣ канари на Стара-планина — опръска съ кръвта си канаритѣ голи за добиване **правдини народни** — загина на Стара-планина за чисто българска свобода — загина въ царството на *самодивитѣ* за спасение на *раитѣ!*

г) *Пѣвеца* на тегиллата народни, който въ „Молитвата“ си, отправена Богу на разума, извика: О, Боже, подкрѣпи и менъ рѣката, та кога вѣстане роба, въ редоветѣ на борбата да си найда и азъ гроба!“ — Който дѣйствително намѣри гроба си тамъ, гдѣто го търсѣше

д) *Неустрашимия вогичъ*, който поведе двѣстѣ души българе емигранти и съ триумфъ прѣмина великата славянска рѣка (Дунава) — който съ бързината и силата на молния се разгърмѣ и разтрѣщѣ върху голитѣ скали и въ дебритѣ балкански и тамъ, въ царството на самодивитѣ, сложи поетическата си глава — прости се съ земята и отпѣтува въ царството на небесата

Това е то **Христо Ботевъ**, господине, благовъспитани!

2. Заслужва ли Ботевъ памятьта народна?

— „Тозъ, който падне въ бой за свобода, тѣй неумира него жалѣятъ: земя и небо, звѣрь и природа, и пѣвци пѣсни за него пѣятъ“ — отговаряме ние съ собственитѣ думи на **мѣченика народни**.